

**Наименование на учебния курс: Българска литература
(след Първата световна война)**

Преподавател: доц. д-р Гергина Кръстева

АНОТАЦИЯ:

Курсът по история на българската литература след Първата световна война има за цел да даде на студентите знания, свързани с важни развойни процеси и тенденции в българската литература и култура в периода след войните в десетилетията на 20-те и 30-те години на 20. век, а впоследствие и в периода след Втората световна война, в десетилетията на 40-те, 50-те и 60-те години на 20. век. В рамките на познанията за сложния, противоречив и радикално променящ се социално-политически контекст на периода курсът предлага възможности за задълбочено и критическо осмисляне на развоя на основните литературноисторически наративи от времето след Освобождението на България и тяхното продължение в периода, съответно – след Първата и след Втората световна война. Същностните знания са съсредоточени върху начините, по които продължава да се развива българската художествена литература в междувоенните десетилетия, представена както в различни родове и жанрове (лирика, епос, драма) и в отделни прояви на експериментаторски естетически практики в жанровото поле, така и в персоналното творчество на литературни фигури, работили през това време и изградили литературноисторическия му профил; проследява усложняването и задълбочаването в развитието на активното рецептивно поле вследствие на взаимодействията на художествената литература с литературната критика и вече породилото се по това време активно литературноисторическо осмисляне на българската литература. Курсът очертава и анализира главните ядра в тематичния регистър на българската литература, литературните кръгове и направления, развоя на съществуващите естетическите практики и появата на нови естетически програми, както и спецификата на стратегиите в съпътстващите ги специализирани периодични издания. Особен акцент в лекционния курс е развитието на българската литература и култура в периода след 1944 г., свързан както с края на Втората световна война, така и с радикалните социално-политически промени в България и последвалите във връзка с това специфични процеси на взаимоотношения между естетически и идеологически дискурс; породилите се нови и специфични за тоталитарната държава отношения идеология-култура, власт-литература.

БИБЛИОГРАФИЯ:

Георгиев, Никола. Сто и двадесет литературни години. С., 1992.

Георгиев, Никола. Анализ на лирическата творба. С., 1994 (текстът е достъпен в интернет)

Иванов, Живко. Българската литература след Първата световна война. Пловдив, 1995.

Игов, Светлозар. История на българската литература 1878-1944, изд. от 1990, 1991, 1992, 1993, 1995

Игов, Светлозар. Кратка история на българската литература (1996, 2005)

Игов, Светлозар. Българската литература XX век – От Алеко Константинов до Атанас Далчев“ (2000)

Ичевска Т. Българската литература: сюжети, контексти, проучвания. София: Университетско изд. „СВ. Климент Охридски“, 2021

Коларов, Радосвет. Литературни анализи. С., 1994.

Ликова, Розалия. История на българските поети на 20-те години. София, 1979

Ликова, Розалия. Естетическият прелом в поезията на 20-те години. С. 1978

Ликова, Розалия. Литературен живот между двете войни. Т. 1 и т. 2. С. 1995

Манифести на българския авангардизъм. Велико Търново/ съст. Виолета Русева. – Велико Търново, 1995

Пенчев, Бойко. Българският модернизъм. С. 2003

Русева, Виолета. Аспекти на модерността в българската литература от 20-те години, ВТ, 1993

Стефанов, Валери. Българската литература XX век. С. 2003

Боян Ничев, Съвременният български роман. Към история и теория на епичното в съвременната българска художествена проза. С. 1978.

Розалия Ликова. Разказвачът в съвременната белетристика. С. 1976

Сабина Беляева. Преображенията на героя в съвременната белетристика. 1977.

Сабина Беляева. Време, литература, човек. Наблюдения върху съвременната българска проза. 1986

Тончо Жечев, Българският роман след 9.IX. 1944. С. 1980

Янев, Владимир. Българска литература след Първата световна война. Пловдив, 2002.